

Rondo af Titus.

Mozart.

Adagio.

Sesto.

Deh per que ... sto i -
Den ne sid ... ste

stan - te - so - lo ti ri - corda il primo amor, che morir mi fa di duolo il tuo
Gnust i Li - vet skienke du din fordums Ven! glad jeg døer, af dig til - gi - vet, men for - -

sdegno, il tuo ri - gor, il tuo sdegno, il tuo ri - gor. Di pietade in - de - - gno
tvivlet, fortvivlet uden den! men for - tvivlet, fortvivlet uden den! Vel - for - tient er mi - - ne

ve-ro sol spi-rar, io deggio orror, sol spirar io deggio orror, ma se ve-sti men se ve-ro, se ve-
 Lænker: min Misgierning rædsom er! min Misgierning rædsom er! Dag en Tæere han mig skienker, som mit

fp *cresc.* *fp* *p*

des-si questo cor, pur saresti mense-ve-ro, se ve-des-si questo cor, se ve-des-si questo cor,
 Hiertes Jndre seer, dog en Tæere han mig skienker, som mit Hiertes Jndre seer, som mit Hiertes Jndre seer,

se ve-des-si que-sto cor; deh per que-sto stan-te so-lo ti ri-corda il primo amor, che mo-
 som mit Hier-tes Jn-dre seer. Den-ne sids-te Gunst i Li-vet skienke du din fordums Ven! glad jeg

rir mi fà di duolo il tuo sdegno, il tuo ri-gor, il tuo sdegno, il tuo ri-
 dør, af dig til gi-vet, men fortvivlet, fortvivlet uden den, ja for-tvivlet, fortvivlet u-den

f *p* *mf* *p*

Allegro.

gor. Di - - - spe-ra-to va-da e mor-ta.
 den! Dö - - - den jeg for-tviv-let mø-dre!

p *cresc.* *f* *p* *f*

ma il mo-rir non mi spa-ven-ta, il pen-sie-ro mi tor-men-ta, che fù
 frei - - - dig, u - - den Frygt jeg blø-der men den Tan-ke som mig dö-der, er at

p

V.S.

te-co un tradi-tor, che fù te-co un tra-di-ter!
 jeg For-ræ-der var! er at jeg For-ræ-der var!

p *cres.* *f* *cres.* *f* *p*

Tanto af-fanno sof-fre un co-re, ne si mo-re di do-lor,
 Hvad er Dø-den mod-den Smerte, at din Agt jeg mistet har?

tanto af-fan-no sof-fre un
 Hvad er Dø-den mod den

p *p*

co-re, ne si mo-re di do-lor — — , di do-lor.
 Smerte, at din Agt jeg mistet har — — , mis-tet har?

cresc. *f* *f*

Di pie_tade in_de _ _ _ gno è ve-ro sol spi-rar io deggio error, pur sa-re sti men se _ ve _ ro, se ve _
Vel _ _ _ for-tient er mi _ _ _ ne Lænker: min Mis-giærning ræd-som er! Dog en Taare han mig skienker, som mit

des-si questo cor, pur sa-re sti men se _ ve _ ro, se ve _ des _ si
Hiertes In-dre seer, ja en Taare han mig skienker, som mit Hiertes

que _ _ _ sto cor. Ta-nte af-fan-no soffre un co-re, ne si
In _ _ _ dre seer. Hvad er Dæ-den mod den Smerte, at din

V.S.

mo-ve di do-lor, tanto af-fan-no soffre un co-re, ne si mo-ve di do-lor —
 Agt jeg mi-stet har: Hvad er Döden mod den Smerte, at din Agt jeg mi-stet har —

Più Allegro.

di do-lor. Di-spe-ra-to va-do a morte, ma il mo-rir non mi spa--
 mi--stet har? Dö-den jeg for-tvivlet möder! freidigt u--den Frygt jeg

ven-ta, il — pensie — ro mi tormenta, che fù te-co un tradi-tor —
 blöder, men den Tan — ke, som mig dö-der, er at jeg For-ræ-der var

— ; tanto affanno soffre un co-re, ne si mo-ve di do-lor, ne si mo-ve di do-lor,
 — . Hvad er Döden mod den Smerte, at din Agt jeg mi-stet har? at din Agt jeg mi-stet har?

ne si mo-ve di do-lor, di do-lor, di do-lor.
 at din Agt jeg mi-stet har, mi-stet har, jeg mi-stet har!

fp *p* *f* *p* *f*

f *ff*

Andante. Sesto.

Comè ti piace, imponi imponi, re-golai mo--ti miei, il mio de--stin tu
 Frit o-ver mig du hyde! du hyde! See, jeg dit Vink vil lyde! Du er mig Li-vets

Vitellia. (med Kraft.)

se--i, tut-to fa-rò per te, tut-to, tut-to fa-rò per te. Pri--ma che il sol tra--
 Kro-ne! Alt vil jeg of-fre dig! Alt, alt, alt vil jeg of-fre dig. Vel da! för Soel sig

mon--ti, e--stin--to io vo' l'inde--gno; sai ch'egli usur--pa un
 hæ--ver, ei Ti--tus me--re le--ver. Han sid--der paa den

re -- gno che in sor -- te il ciel mi diè, sai ch'egli usur -- pa un re -- gno
Thro -- ne, som Him -- len skien -- ked mig, han sid -- der paa den Thro -- ne,

Sesto. Vitellia.

che in sor -- te il ciel mi diè. Già il tuo fu -- ror m'ac -- cen -- de! Eh --
som Him -- len skien -- ked mig. Alt mig din Harm op -- flam -- mer! O,

Sesto.

ben! che più s'at -- ten -- de? Un dol -- ce sguardo alme -- no sia pre -- mio alla mia fè.
Fryd! snart Hævn -- en rammer! Lad di -- ne Öi -- nes Flam -- mer mig giö -- re sei -- er -- riig!

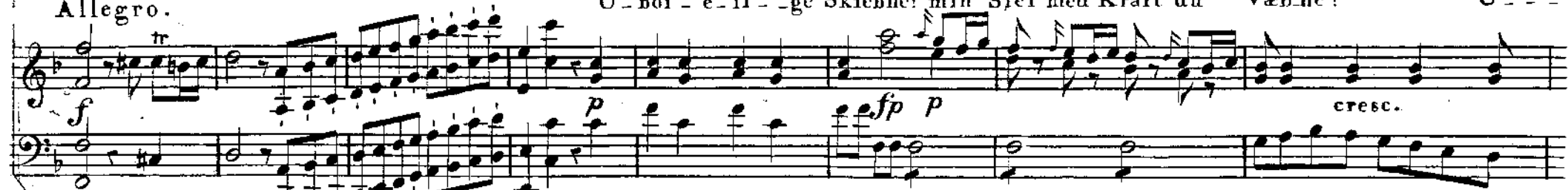
Vitellia.

Sesto.

Fan mille affet-ti insie-me ba--ta-glia in me spie--ta--ta, fan
U--böi--e-li--ge Skiebne! min Siel med Kraft du væb-ne! U--

Allegro.

mil--le affet-ti insie-me ba--ta-glia in me spie--ta--ta, un al-ma la--ce--ra--ta più del-la mia non v'è --
böi--e-li--ge Skiebne! min Siel med Kraft du væb-ne! Læg Styrke i mit Hier-te, og giör det u--for-sagt --

più del--la mia non v'è; fan mille affetti in sieme ba-ta-glia in me spieta-ta, un al-ma la--ce--
og giör det u--for-sagt! U--böi--e-li--ge Skiebne! min Siel med Kraft du væb-ne! Læg Styrke i mit

più del--la mia non v'è; Fan mille affet-ti in sieme ba-ta-glia in me spieta-ta, un'
og giör det u--for-sagt! U--böi--e-li--ge Skiebne! min Siel med Kraft du væb-ne, Læg

ra _ _ _ ta, un' al - ma la - ce - ra - ta più del - la mia, più del - la mia non v'è, non, più
 Hier - te, lær det at trodse Smerte, og u - for - sagt saa Of - ret vor - de bragt ja, ja

al - ma la - ce - ra - ta, la - ce - ra - ta più del - la mia, più del - la mia non v'è, più
 Styrke i mit Hierte, i mit Hierte, og u - for - sagt saa Of - ret vor - de bra _ _ _ _ _ gt, ja

f *p* *2*

del - la mia non v'è _ _ _ _ _ , più del - la mia non v'è, nò, nò, non v'è, nò, nò, non v'è.
 Of - ret vor - de bra _ _ _ _ _ gt, ja Of - ret vor - de bragt, det vor - de bragt, det vor - de bragt.

del - la mia non v'è, non, più del - la mia non v'è, nò, nò, non v'è, nò, nò, non v'è.
 Of - ret vor - de bragt, ja ja Of - ret vor - de bragt, det vor - de bragt, det vor - de bragt.

p *f*

f

Andante.

Duettino af Titus.

Mozart.

Sesto.
 Annio.
 Deh prendi un dolce amplesso, a-mi-co mio fedel, e ognor per me le stes-so ti ser-bi amico il ciel; e o ---
 O Venskabs Himmelflamme, du brænder i vor Barn! u-skif-te-lig den sam-me i Glæ-de som i Harm u ---

gnor lo stes-so ami-co il ciel, e o-gnor per me lo stes-so ti ser-bi ami-co il ciel ---, a ---
 skif-den samme søm i Harm, u-skif-te-lig den samme i Glæ-de som i Harm ---, i
 per me ti ser-bi
 te-lig i Glæ-de

mi-co il ciel ---, a-mi-co il ciel.
 Glæd' og Harm ---, i Glæd' og Harm

Duett af Titus.

Mozart.

Andante.

Annius

Ah per-do-na al primo affet-to questo ac-cen-to scon-si-
O, til-giv det piinte Hierte det-te Navn, som Om-hed

Servilia.

gliato; col-pa fù del labbro usa-to a co-si chi amarti ognor, a co-si chi amarti ognor. Ah tu,
lærte! Læ-hen kan sig ei af-van-ne med den dy-re-bare Lyd, med den dy-re-bare Lyd!- Elsk-te

fosti il primo og-get-to che sin or fe-del a-n-na-i e tu l'ul-ti-mo sa-ra-i ch'abbia
An-ni-us! mit Hierte e-ene Du at ei-lske lær-te! e-vig det for Dig skal bræn-de, Du, mit

V.S.

ni...do in questo cor, ch'abbia nido in que-sto cor.
 Haab, mit Held, min Fryd! Du mit Haab, mit Held, min Fryd.

Annus.
 Ca...ri ac-
 Him...len

cen...ti del mio be...ne!
 er...i dis...se To...ner!

Servilia.
 Oh mia dol...ce ca...ra spe...me! Più che a-
 Du er meer end Glands og Kro...ner! O, min

scolto i sen-si tuo-i, in me cresce più l'ar...dor,
 Elsk-te! Du al...e...ne giör mig Li-vet södt og kiert,

più che ascolto i sen-si tuo-i, in me
 ja min Elskte! ja du al...e...ne, giör mig

fp *fp*

cres-ce più l'ar-dor, quando un al-ma è'altra uni-ta, qual pia-cer un cor ri-sen-to, ah si
 Li-vet sødt og kiert! Hvis jeg Dig, mit Alt, skal mi-ste, o, da lad mit Hier-te bri-ste! Dö-den

fp

tol-ga dal-la vi-ta tut-to quel che non è amor, ah si tol-ga dal-la vi-ta tut-to
 skal os huldt for-e-ne, det-te Of-fer er ei svært, Dö-den skal os huldt for-e-ne El-skov

quel, tutto quel, che non è amor, che non è amor,
 blot El-skov blot gier Li-vet Værd, gier Li-vet Værd.

pp fp p f p f p

Larghetto.

Vitellia.

Deh, se pia-cer mi vuo-i, deh, se pia-cer mi vuo-i,
 Vil du mit Hierte vin-de, vil du mit Hierte vin-de,

la-scia i so-spet-ti tuo-i, la- sciai sospet-ti tuoi.
 lad da al Mis-tro svinde lad da al Mistro svinde.

Non mi stancar con questo mo-le-sto du-bi-tar, mo-le-sto du-bi-tar.
 Du ei min Siel maa na-ge med ban-ge Tvivl og Frygt! med ban-ge Tvivl og Frygt!

Deh, se pia_cer mi_vuo-i, la_sciai sospet_tì tuo_i, ah nò, non mi stancar, nò, non mi stan--
 Vil du mit Hierte vin_de, lad du al Mistro svin_de! Du ei min Siel maa na_ge, min Siel ei

car, nò, con que_s-to mo_le_s-to du_bi_tar, non mi stancar con que_s-to mo--
 na_ge, med ban_ge Tvivl og Frygt! Du ei min Siel maa na_ge med

le_s-to du_bi_tar; non mi stancar con que_s-to, non mi stancar con
 ban_ge Tvivl og Frygt! Lad da al Mis-tro svinde, du ei min Siel maa

que - sto mo - le - sto du - - bi - tar, mo - le - - - sto, mo - le - - - sto du - - bi
 na - - ge med ban - ge Tvivl og Frygt du ei min Siel maa na - - - ge med Tvivl og

Allegro.

tar. Chi cie - - - ca - men - te cre - de, im -
 Frygt! Den, som paa Tro - skab bygger sin

pe - - - gna a ser - - bar fe - de, im - pe - gna a ser - bar fe - - - de.
 Hier - - - te - ro be - tryg - ger sin Hierte - ro, sin Hier - - - te - ro be - tryg - ger.

Chi sempre ingan - - - nia spetta, al - - let - - ta ad in - - gan nar, al - - -
 Men Aar - sag til at kla - ge faaer Man - den i hvis Barm er

rallent.

colla parte

let - ta, al - - let - ta, al - - let - ta, al - - let - ta, al - - let - ta ad in - - gan - nar. Deh se pia - cer, pia -
 Frygt, er Harm, er Frygt, er Harm, er e - - vig Frygt og Harm. Vil du mit Hierte, mit

a tempo

cer mi vuoi, la - - - scia i so - spet - ti, lascia i so - spet - - ti tuo - i.
 Hier - - - te vinde, lad da al Mis - tro al Mis - tro lad da svinde.

f

p

V.S.

rallent.

Chi sempre ingan - - ni aspetta, al - - let - ta ad in - - gannar, al - - -
 Thi Aar - sag til, at kla - ge faaer Manden i hvis Barm er

p

colla parte

a tempo.

let - ta, al - - let - ta, al - - let - ta, al - - let - ta, al - - let - ta ad in - gan - nar
 Frygt, er Harm, er Frygt, er Harm, er e - - vig Frygt og Harm

a tempo.

ad in - gannar, al - let - - - - - ta ad
 er Frygt og Harm; liid da paa min Omhu trygt, liid

f *p*

in gan nar. Chi cie ca men te crede, impegna a ser bar fe de, chi sempre inganni a spetta, al
 paa min Om hu trygt. Den som paa Tro skab bygger, sin Hierte ro be trygger, men Aar sag til at kla ge faer

tr *rallent.*

pp *cres.* *f* *colla parte*

let ta, al let ta, al let ta, al let ta, al let ta ad in gan nar, al let ta ad in gan nar, al
 Manden, i hvis Barm er Frygt, er Harm, er e vig Frygt og Harm, faer Manden i hvis Barm er

a tempo

a tempo *f* *p* *f*

let ta ad in gan nar, ad in gan nar.
 e vig Frygt og Harm, er Frygt og Harm.

p *cresc.* *f*

Adagio.

Sextus.

Par-to par-to ma tu, ben mi - - o, me-co ri-torna in
Elskte! Elskte! du, som mig fry der, see, jeg dit Vink ad -

pa-ce, me-co ri--tor--na in pa-ce; sa--rò qual più ti pia--ce; sa--
ly--der! see, jeg dit Vink ad--ly--der! jeg giør, hvad du mig by--der, jeg

rò, qual più ti pia-ce; quel che vor-rai fa--rò, vor-rai fa--rò.
giør, hvad du mig by--der. Gu--der! modtag min Eed, mod-tag min Eed.

Par-to! ma tu, ben mi-o!
Elsk-te! du som mig fry-der,

me-co ri-tor-na in
Elsk-te, dit Vink jeg ad---

pa-ce, sa-rò qual più ti piace;
ly-der, jeg giør, hvad du mig byder.

quel che vor-rai fa-rò, si fa-rò, qual più ti
Guder mod-tag min Eed, ja, modtag, modtag min

piace, quel che vor-rai fa-rò, quel che vor-rai fa-rò, quel
Eed jeg er til Hævn be-reed, jeg er til Hævn be-reed, jeg

Allegro.

che vor-rai fa-rò.
er til Hævn be-reed!

f *p*

Guardami e tut-to obbli-o, e a ven-di-car-ti io vo-lo, e a
Naar du til mig blot smiler, til Hævn for dig jeg i--ler, til

fp

ven-di-car-ti io vo-lo. Di quel-lo sguardo so-lo,
Hævn for dig jeg i--ler. Hvor Død og Fa--rer tru-er

f *p*

io mi ri-cor-de-rò, io mi ri-cor-de-rò.
 min Siel kun mindes dig, min Siel kun min-des dig!

Par-to! ma tu, ben mi-o! me-co ri-torna in pa-ce, fa-rò qual più ti
 Elsk-te du som mig fryder, see, jeg dit Vink ad-ly-der! jeg giör, hvad du mig

pia-ce —, quel che vor-rai fa-rò, quel che vor-rai fa-rò. Guardami,
 by-der, jeg er til Hævn be-reed jeg er til Hævn be-reed! Haa-bet liig,

V.S.

guarda-mi!
 smiil til mig!

Di quello sguardo so-lo
 E-ly-si-um jeg skuer,

io
 naar

p dolce

Allegro assai.

mi ri-cor-de-rò, io mi ri-cor-de-rò.
 jeg betrag-ter dig! naar jeg be-trag-ter dig!

f

Guar-da-mi e tut-to obbli-o,
 Naar du til mig blot smi-ler,

e a ven-di-car-ti io vo-lo.
 skal jeg din Fiende fæl-de!

Hvad

p *f* *p*

3 7

Ah, qual po-ter, oh De i! do-na-ste al-la bel-tà, do-na-ste al-
 er vel Scep-trets Væl-de, hvad Thronens Glands og Pragt mod Skiön heds

la bel-tà! al-la bel-tà, do-
 Tryl-le ma gt, mod Skiön heds Trylle-magt, hvad

na ste al-la bel-tà, do-na-ste al-
 Thro nens Glands og Pragt mod Skiön heds

la bel-tà al-
 Tryl-le ma gt, mod Skiön heds

la hel-tà, ah, qual po-ter, oh Dei! do-na-ste al-la hel-
 Tryl-le-magt? Hvad er al Glands og Pragt, mod Skiön-heds Tryl-le-

The first system of music features a vocal line with lyrics and a piano accompaniment. The piano part begins with a forte (*f*) dynamic and includes a piano (*p*) section. The key signature has two flats, and the time signature is 3/4.

tà, do-na-ste al-la hel-tà, al-
 magt, al Glands al Glands, al Pragt, hvad

The second system continues the vocal line and piano accompaniment. The piano part features a fortissimo (*ff*) dynamic. The key signature and time signature remain consistent with the first system.

la hel-tà, al-la hel-tà, al-la hel-tà!
 er al Glands, al Pragt mod Skiön-heds Tryl-le-magt!

The third system shows the vocal line and piano accompaniment. The piano part includes a fortissimo (*ff*) dynamic. The key signature and time signature are consistent with the previous systems.

f

The fourth system consists of piano accompaniment. It begins with a forte (*f*) dynamic. The key signature and time signature are consistent with the previous systems.

Arie af Titus.

Mozart.

41

Larghetto.

Vitellia.

Non più di fio-ri
Al-drig mig Glæ-den

va-ghe ca-...te...ne di-scenda I-me...ne ad in-trecciar. Stretta fra barbare aspre ri-
me-re til-smi-ler! Kierlig-heds-kjæ-den brast i min Haand! Ak jeg først hvi-ler, naar dybt i

tor-te veg-go la mor-te ver me a-van-zar, veg-go la mor-te ver me a-van-zar.
Mul-mets Smerten er dul-met ved lös-net Aand! Smer-ten er dul-met ved lös-net Aand!

Non più di fiori vaghe cante ne di scenda I me ne ad in-trec-ciar,
 Al-drig mig Glæ-den me-re til-smiler! Kierligheds-kjæ-den brast i min Haand!

non più di fiori vaghe cante ne di scenda I me ne ad in-trec-
 Al-drig mig Glæ-den me-re til-smiler! Kierligheds kjæ-den brast i min

Allegro.

ciar. In-fe-li-ce, qual or-ro-re!
 Haand! Vee mig Arme! Skieb-nens Har-me

Ah! — di me che si di-rà? che si di-rà?
 kñu — ser mig med væl — dig Haand! med vældig Haand!

Chi ve-des-si il mio do-lo-re, pur a-vria di me pie-tà, chi ve-dessi il mo do-
 Mangt et Hier-te ved min Smer-te blöd-te i en kier-lig Barm! Mangt et Hjer-te ved min

lo-re, pur a-vria di me pie-tà, pur a-
 Smer-te blöd-te i en kier-lig Barm, blöd-te

V.S.

vria di me pie-tà. Non più di fio--ri va--ghe ca--
 i en kier-lig Barm! Al drig mig Glæ--den me--re til--

te--ne di scen--da I me--ne ad in--trec--ciar. Stret--ta fra barbare
 smi--ler! Kierlig--heds--kiæ--den brast i min Haand! Ak! jeg først hvi--ler,

a--spre ri--tor--te veg--go la mor--te ver me avanzar,
 naar dybt i Mulmet Smer--ten er dul--met ved løs--net Aand,

væg -- go la mor -- te ver me avanzar. In -- fe -- li -- ce,
 Smer -- ten er dul -- met ved løs -- net Aand! Vee mig Ar -- me!

qual or -- ro -- re! ah di me che si di -- rà?
 Skieb -- nens Harmes knuser mig med væl -- dig Haand!

Chi ve -- des -- se il mio do -- lo -- re pur a -- vria di me pie -- tà, chi ve -- des -- se
 Mangt et Hier -- te ved min Smer -- te blöd -- te i en kierlig Barm! Mangt et Hier -- te

il mio do -- lo -- re, pur a -- vria di me pie -- tà, pur a -- vria di me pie -- tà.
 ved min Smer -- te blöd -- te i en kier -- lig Barm, blöd -- te i en kier -- lig Barm!

In fe- li- ce, qual or- ro- re! chi ve- des- se il mio do- lo- re, pur a-
 Vee mig Ar- me, vee mig Ar- me! Mangt et Hier- te ved min Smer- te- blöd- te

cresc. *f* *p*

vria di me pie- tà; In- fe- li- ce, qual or- ro- re! non più di fio- ri vaghe ca-
 i en kjer- lig Barm! Vee mig Ar- me, vee mig Ar- me! aldrig mig Glæ- den me- re til-

p *p*

te- ne di- scenda l- me- ne ad in- trecciar. Stretta fra bar- bare a- spre ri- tor- te veg- go la
 smiler! Kjerligheds- kæden brast i min Haand! Ak! jeg først hvi- ler, naar dybt i Mulmet Smer- ten er

fp *fp* *fp* *fp* *fp* *fp*

mor-te ver me a van-zar!
 dul-met ved løs-net Aand!
 chi ve-des-se il mio do-lo-re, pur a--
 Mangt et Hierte ved min Smerte blød-te

cresc.
f *p*

vria di me pie-tà, chi ve-des-se il mio do-lo-re pur a--vria di me pie-tà, pie-
 i en kjerlig Barm, mangt et Hier-te ved min Smer-te blødte i en kjer-lig Barm

tà di me, pie-tà, pie-tà, di
 i en kjer-lig Barm i en kjer-lig Barm, blød

mf *mf*

me, di me pie-tà, pur a-vria di me pie-
 te i en kjer-lig Barm, blöd-te i en kjer-lig

cresc.

tà, pur a-vria di me pie-tà, a-vria di me
 Barm, blöd-te i en kjer-lig Barm, blöd-te i en kjer-

fp fp fp fp

pie-tà.
 lig Barm!